

WSPOMNIENIA POŚMIERTNE

Pamiętnik Biblioteki Kórnickiej
1987 z. 22
PL ISSN 0551-3790

STANISŁAW GIBASIEWICZ (1904-1986)

Dnia 25 września 1986 r. w Kórniku zakończył życie mgr Stanisław Gibasiewicz, człowiek szczególnie zasłużony dla Biblioteki Kórnickiej, związany z tą instytucją od 1945 r. Czas Jego działalności w Kórniku łączył w sobie dwa okresy historii Biblioteki: jej odbudowy po latach okupacji hitlerowskiej w ramach Fundacji „Zakłady Kórnickie” do r. 1953 oraz później działalności w ramach organizacyjnych Polskiej Akademii Nauk. Był ostatnim naczelnikiem Fundacji Kórnickiej i pierwszym kierownikiem administracji Biblioteki Kórnickiej, ale w swych działaniach wychodził poza sprawy administracyjne, włączając się w prace merytoryczne instytucji.

Stanisław Gibasiewicz urodził się 6 listopada 1904 r. w Krotoszynie, w rodzinie kupca Ludwika Gibasiewicza i jego żony Zofii z Szymańskich. Tam od roku 1911 uczył się najpierw w szkole wstępnej, potem w gimnazjum humanistycznym im. Hugona Kołłątaja do 1922 r. W okresie gimnazjalnym działał w tajnym Towarzystwie Tomasza Zana (TTZ) i w harcerstwie; jako czternastoletni harcerz brał udział w powstaniu wielkopolskim 1918/1919 r. Po uzyskaniu matury rozpoczął studia na Wydziale Prawno-Ekonomicznym Uniwersytetu Poznańskiego, zakończone w roku 1927 uzyskaniem dyplomu magistra praw. W tym samym roku podjął pracę zawodową. Po krótkim okresie aplikacji w Zarządzie Miejskim w Poznaniu pracował jako referent ekonomiczny w konsulatach polskich za granicą, najpierw od marca 1928 r. w Berlinie, później w Lille (Francja). W początkach 1933 r., na skutek opanowania resortu przez „sanację”, mgr S. Gibasiewicz został zwolniony z posady i powrócił do kraju. Wówczas po kilkumiesięcznym okresie bezrobocia znalazł zatrudnienie w administracji Uniwersytetu Poznańskiego. Swoją sumienną pracą zyskał sobie zaufanie, bowiem w jesieni 1937 r. powierzono Mu kierownictwo tejże administracji. Jako tzw. sekretarz generalny sekretariatu Uniwersytetu pracował do wybuchu wojny.

Okres okupacji spędził Zmarły w Poznaniu, najpierw przez rok bez pracy, potem przez dwa lata był pracownikiem Poznańskiej Kolei Elektrycznej w charakterze motorniczego tramwajowego, wreszcie od 1942 r. znalazł zatrudnienie w wydziale nieruchomości Zarządu Miejskiego.

W czasie pięcioletnich walk o Poznań S. Gibasiewicz pełnił

obowiązki wicekomendanta Milicji Obywatelskiej wyzwolonej dzielnicy miasta Łazarz-Górczyn utrzymując porządek na tym terenie, a w końcowej fazie walk już przygotowywał utworzenie Uniwersytetu. W połowie lutego 1945 r. objął stanowisko na tej uczelni. Wówczas w ramach Uniwersytetu zorganizował przedsięwzięcie remontowo-budowlane dla odbudowy zniszczeń wojennych. Dzięki tej działalności powracający do Poznania profesorowie i asystenci mogli w krótkim czasie przystąpić do normalnych zajęć i już w kwietniu mogło nastąpić otwarcie pierwszych wydziałów.

Niezależnie od wyteżonej pracy na rzecz Uniwersytetu, Zmarły podjął się pomocy w uregulowaniu powojennych spraw Fundacji „Zakłady Kórnickie”. W marcu ówczesny pełnomocnik Rządu na Wielkopolskę zamianował Go tymczasowym kuratorem Fundacji. Miarą uznania dla zaangażowania Gibasiewicza w sprawy tej instytucji było powołanie Go z początkiem października 1945 r. przez statutowe władze Fundacji na stanowisko naczelnika zarządzającego jej majątkiem. Wtedy zrezygnował z funkcji na Uniwersytecie i osiedlił się na stałe w Kórniku. W charakterze naczelnika zagospodarował zdewastowane przez wojnę gospodarstwa rolne Fundacji i potrafił utrzymać przy życiu fundacyjne zakłady naukowe mimo ruiny wojennej, a później ograniczenia majątku.

Na mocy ustawy o likwidacji fundacji w Polsce w roku 1953 zakłady naukowe przejęła Polska Akademia Nauk, z początkiem następnego roku mgr S. Gibasiewicz objął stanowisko zastępcy dyrektora do spraw administracyjnych i gospodarczych, które zajmował aż do momentu przejścia na emeryturę w początkach 1970 r. W tym charakterze zajął się szczególnie koniecznymi pracami budowlanymi. Zamek kórnicki po wojnie, na skutek zapadania się fundamentów, był spękany i zagrożony ruiną. Zmarły już w roku 1947 uzyskał potrzebne kredyty oraz wykonawców, co pozwoliło na uratowanie w latach 1947/1948 najbardziej zagrożonej części, a w latach 1952/1953 reszty budynku nowoczesnymi metodami. Po umocnieniu fundamentów zamku, przez wiele lat zajmował się jego remontem. Równolegle S. Gibasiewicz przystąpił już w roku 1946 do zabezpieczenia ocalałych murów Pałacu Działyńskich w Poznaniu przy Starym Rynku, a w latach 1954-1957 do jego odbudowy.

Mimo licznych zajęć związanych z prowadzonymi niemal bez przerwy pracami remontowymi, Zmarły włączył się też aktywnie do prac merytorycznych Biblioteki Kórnickiej. Będąc z zamiłowania numizmatykiem w roku 1954 zajął się uporządkowaniem od podstaw zbioru numizmatycznego znajdującego się w zbiorach tej instytucji. Później przez wiele lat opiekował się tym zbiorem, uzupełniał go, powiększając znacznie jego zasób. W tej dziedzinie pracował też naukowo: napisał kilkadziesiąt artykułów naukowych i popularnonaukowych z zakresu numizmatyki, z których szczególnie cenny jest *Zbiór numizmatyczny Biblioteki Kórnickiej PAN*, ogłoszony na łamach „Pamiętnika Biblioteki Kórnickiej”

z. 9-10: 1968, będący dotąd najpełniejszą informacją o tej kolekcji. Na temat numizmatyki wygłaszał też wiele prelekcji i odczytów popularnych w wielu miejscowościach Wielkopolski. Brał udział w pracach stowarzyszeń numizmatycznych: jako członek Polskiego Towarzystwa Archeologicznego w roku 1961 był współzałożycielem i wieloletnim prezesem Sekcji Numizmatycznej PTA w Poznaniu.

Drugim punktem Jego zainteresowań naukowych była historia regionalna Wielkopolski z okresu ostatniego stulecia. Również z tego zakresu opublikował kilka artykułów oraz wygłaszał odczyty, szczególnie z okazji różnych obchodów rocznicowych.

Stanisław Gibasiewicz do ostatnich dni Swego życia, dzięki doskonałej pamięci i umiejętności barwnego opowiadania, był żywą kroniką powojennych czasów Fundacji Kórnickiej, Biblioteki, a także miasta Kórnik. Bardzo chętnie dzielił się swymi wspomnieniami z osobami, które chciały Go słuchać. Niektóre z nich spisał; nieliczne zostały opublikowane, inne w formie rękopisu lub maszynopisu przechowywane są w zbiorach rękopisów Biblioteki Kórnickiej.

Ulubionym zajęciem Zmarłego, poza pracą zawodową, była hodowla pszczoł. Dzięki zatrudnieniu w pasiece — jak nieraz zapewniał — zachowywał długo swą dobrą kondycję fizyczną. Również z zakresu pszczelarstwa opublikował kilkanaście artykułów w czasopismach fachowych.

Mimo wielu różnorodnych zajęć zawodowych i rodzinnych Zmarły znajdował jeszcze czas na działalność społeczną. W latach 1950-1952 był przewodniczącym Gminnego Komitetu Obrońców Pokoju, od roku 1957 działał w Związku Bojowników o Wolność i Demokrację i przez wiele lat wchodził w skład Zarządu Koła ZBoWiD w Kórniku. Na polu społecznym współpracował przez długi okres z władzami miasta Kórnik, w latach 1958-1961 był radnym Miejskiej Rady Narodowej.

Za Swoje zasługi w działalności zawodowej i społecznej mgr Stanisław Gibasiewicz był wielokrotnie nagradzany różnymi odznaczeniami. Otrzymał: srebrny Krzyż Zasługi (1936), Krzyż Powstańców Wielkopolskich (1958), medal Polskiego Towarzystwa Archeologicznego — „Zasłużonemu dla Numizmatyki Polskiej” (1970), Krzyż Kawalerski Orderu Odrodzenia Polski (1971), Medal Zwycięstwa i Wolności (1972), złotą odznakę ministra kultury i sztuki za opiekę nad zabytkami (1972), Honorową Odznakę Miasta Poznania, Odznakę „Zasłużony Działacz Kultury”, Krzyż Oficerski Orderu Odrodzenia Polski (1978) i inne.

BIBLIOGRAFIA PRAC PUBLIKOWANYCH

(Nie uwzględniono publikacji z zakresu pszczelarstwa)

1. Zbiór numizmatyczny Biblioteki Kórnickiej. „Pamiętnik Biblioteki Kórnickiej” Z. 5: 1955 s. 315-316.
2. Srebrne puchary i kubki monetowe w zbiorach kórnickich. „Pamiętnik Biblioteki Kórnickiej” Z. 7: 1957 s. 381-390.

3. Wystawa numizmatyczna w zamku kórnickim. „Wiadomości Numizmatyczne” 1957 z. 1 s. 41.
4. Skarb denarów z końca X w. ze zbiorów Biblioteki w Kórniku. „Wiadomości Numizmatyczne” 1958 z. 1 s. 14-25.
5. Kórnik pod Poznaniem. Skarb dukatów z XVII w. „Wiadomości Numizmatyczne” 1958 z. 3 s. 22-23.
6. O niektórych bonach wartościowych z lat 1860-1865. „Wiadomości Numizmatyczne” 1959 z. 2 s. 78-80.
7. Skarb z Bnina z XI w. „Wiadomości Numizmatyczne” 1969 z. 1-2 s. 76-78.
8. Czy tylko kontakty handlowe. „Z otchłani wieków” R. 26: 1960 s. 298-302.
9. Srebrny medalion z XI/XII wieku. „Wiadomości Numizmatyczne” 1961 z. 1 s. 1-9.
10. Stary zabytek w nowym świetle. „Z otchłani wieków” R. 28: 1962 s. 119-124.
11. Dalsze wiadomości o skarbie z XVII w. z Rembowa pow. Opatów Kielecki. „Wiadomości Numizmatyczne” 1963 z. 3 s. 133-134.
12. Kobierno pow. Krotoszyn. Skarb denarów z XV w. „Wiadomości Numizmatyczne” 1965 z. 1 s. 60.
13. Kowsz monetowy ze skarbcza wawelskiego. „Biuletyn Numizmatyczny” 1966 nr 10-11 s. 170-172.
14. W sprawie medali. „Biuletyn Numizmatyczny” 1967 nr 26 s. 479-480.
15. Wystawa medalierów poznańskich. „Biuletyn Numizmatyczny” 1967 nr 25 s. 454.
16. Przyczynek do badań nad denarami Władysława Hermana. „Wiadomości Numizmatyczne” 1968 z. 2 s. 105-113.
17. W sprawie obrotu numizmatami. „Biuletyn Numizmatyczny” 1968 nr 30 s. 563-564.
18. Medal ku czci Tytusa Działyńskiego. „Biuletyn Numizmatyczny” 1968 nr 30 s. 565.
19. O jednoznaczne słownictwo numizmatyczne. „Biuletyn Numizmatyczny” 1968 nr 38 s. 720-723.
20. Zbiór numizmatyczny Biblioteki Kórnickiej PAN. „Pamiętnik Biblioteki Kórnickiej” Z. 9-10: 1968 s. 548-575.
21. Chronów pow. Szydłowiec. Skarb monet z XVI w. „Wiadomości Numizmatyczne” 1968 z. 3-4 s. 238-239.
22. Odznaczenia i odznaki Powstania Wielkopolskiego. „Biuletyn Numizmatyczny” 1969 nr 40 s. 238-239.
23. O dwóch rzadkich półtalarach Władysława IV. „Biuletyn Numizmatyczny” 1970 nr 7 s. 115-117.
24. Bortliszewko pow. Poznań. Skarb monet z XVI w. „Wiadomości Numizmatyczne” 1970 z. 4 s. 245.
25. Wystawa medali Józefa Stasińskiego. „Biuletyn Numizmatyczny” 1971 nr 4 s. 73.
26. Prof. Konstanty Stecki — poznański jubilat. „Biuletyn Numizmatyczny” 1971 nr 6 s. 119.
27. A propos „Podręcznika konserwatora”. „Biuletyn Numizmatyczny” 1972 nr 4 s. 76-77.
28. Miejska mennica wschowska w średniowieczu. [W:] Materiały z III Sesji Numizmatycznej w Nowej Soli. Nowa Sól 1972 s. 57-63.
29. Sesja i zjazd numizmatyków niemieckich w Dreźnie 12-14 XI 1971. „Biuletyn Numizmatyczny” 1972 nr 4 s. 63-64.
30. 25-lecie śmierci Władysława Marcinkowskiego. „Biuletyn Numizmatyczny” 1973 nr 4 s. 76-77.
31. Nazwy ludowe niektórych pieniędzy w zaborze pruskim. „Biuletyn Numizmatyczny” 1973 nr 10 s. 193-194.

32. Jan Białas medalier czy nakładca. [W:] Numizmatyka poznańska 1970-1972. Poznań 1973 s. 21-24 oraz redakcja tegoż wydawnictwa.
33. Medalierzy poznańscy XIX wieku. [W:] Materiały z I Ogólnopolskiej Sesji Medalierskiej. Gorzów Wlkp. 1974 s. 29-38.
34. Mennica wschowska w średniowieczu. „Zielonogórskie Zeszyty Muzealne” T. 5: 1975 s. 101-118.
35. Medal na wodowanie M/S. „Powstaniec Wielkopolski”. „Biuletyn Numizmatyczny” 1975 nr 1 s. 18-19.
36. Medalierstwo w XXX-leciu Polski Ludowej. (Wystawa w Poznaniu). „Biuletyn Numizmatyczny” 1975 nr 5 s. 98-100.
37. W walce z hitlerowską przemocą 1939-1945. [W:] Kórnik i Bnin w walkach o wolność w latach 1794-1945. Pod red. Stefana Weymana i Ludwika Gomolca. Poznań 1976 s. 159-221.
38. Jeszcze o francuskim orderze św. Ducha. „Biuletyn Numizmatyczny” 1976 nr 5 s. 93-95.
39. Recenzja: Józef Stasiński: Piastowie śląscy. Wrocław 1975. „Biuletyn Numizmatyczny” 1976 nr 6 s. 110-113.
40. Informator dla siedemnastowiecznego podróżnika. „Biuletyn Numizmatyczny” 1976 nr 9 s. 169-171.
41. Kłopoty z terminologią medalograficzną. „Biuletyn Numizmatyczny” 1977 nr 1 s. 14-16.
42. Zarys dziejów mennicy poznańskiej. [W:] Początki i rozwój Starego Miasta w Poznaniu w świetle badań archeologicznych i urbanistyczno-architektonicznych. Materiały z Ogólnopolskiego Sympozjum 18-19 października 1973 pod red. Włodzimierza Błaszcyka. Warszawa 1977 s. 273-290.
43. Recenzja: H. Fengler, G. Gierow, W. Unger: Transpress Lexikon-Numismatik. Berlin 1976. „Biuletyn Numizmatyczny” 1977 nr 7 s. 109-111.
44. Fundacja Zakłady Kórnickie po wyzwoleniu (lutycz-wrzesień 1945). Wspomnienia. „Pamiętnik Biblioteki Kórnickiej” Z. 14: 1978 s. 195-227.
45. O pieniądzu zastępczym. „Biuletyn Numizmatyczny” 1978 nr 10 s. 181-185.
46. Prof. dr Konstanty Stecki (1885-1978). Wspomnienie pośmiertne. „Biuletyn Numizmatyczny” 1979 nr 3 s. 59-60.
47. Leningradzkie refleksje. „Biuletyn Numizmatyczny” 1979 nr 5 s. 99-100.
48. Co z tą medalografią? „Biuletyn Numizmatyczny” 1980 nr 2 s. 38-39.
49. Recenzja: F. W. Schlickeisen, R. Pallmann: Erklärung der Abkürzungen auf Münzen der Neuere Zeit, des Mittelalters und des Altertums sowie auf Denkmünzen und Münzartigen Zeichen. Berlin 1896, reprint Berlin 1978. „Biuletyn Numizmatyczny” 1980 nr 5 s. 92-94.
50. Zbieractwo — handel — spekulacja — i sentyment? „Biuletyn Numizmatyczny” 1980 nr 10 s. 199-200.
51. Recenzja: W. Stürmer: Verzeichnis und Gepräge der grossen und kleinen Münzsorten...” Leipzig 1572, reprint Berlin 1979. „Biuletyn Numizmatyczny” 1981 nr 2 s. 28-29.
52. Białas Jan (1866-1905). [W:] Wielkopolski słownik biograficzny. Warszawa 1981 s. 51-52.
53. Galeria medali w Muzeum w Gorzowie Wielkopolskim. „Biuletyn Numizmatyczny” 1981 nr 3 s. 59.
54. Numizmaty na emigracji. „Biuletyn Numizmatyczny” 1981 nr 7 s. 139-140.
55. Kórnik i Bnin między wojnami 1919-1939. „Pamiętnik Biblioteki Kórnickiej” Z. 19: 1982 s. 225-244.
56. Recenzja: A. Pohl: Münzzeichen und Meisterzeichen auf ungarischen Münzen des Mittelalters 1300-1540. Graz 1982. „Biuletyn Numizmatyczny” 1983 nr 1-2 s. 15-16.
57. Recenzja: B. Stolpiak: Zygmunt Zakrzewski — chemik, archeolog, numiz-

matyk, profesor Uniwersytetu Poznańskiego 1867-1951. Strzelno 1982. „Biuletyn Numizmatyczny” 1983 nr 5 s. 97-98.

58. Ś.p. Konstanty Kielczewski 1897-1982. „Biuletyn Numizmatyczny” 1983 nr 5 — okładka.

59. Habent sua fata monetae. „Biuletyn Numizmatyczny” 1984 nr 11-12 s. 219-220.

60. Historia mennicza Rostocku. Cz. 1-2. „Biuletyn Numizmatyczny” 1985 nr 11-12 s. 201-208; 1986 nr 1-4 s. 6-17.

61. Antoni Dorotko-Darowski (1896-1984). „Pamiętnik Biblioteki Kórnickiej” Z. 21: 1986 s. 253-254.

Stanisław K. Potocki

KAMILA KŁODZIŃSKA (1903-1987)

30 marca 1987 r. zmarła w Szczecinie Kamila z Wolskich Kłodzińska, emerytowany kustosz Biblioteki Kórnickiej PAN.

Urodziła się 12 lipca 1903 r. w Warszawie; ojciec Kazimierz był ekspertem farmaceutycznym, matka Henryka była nauczycielką. Jako uczennica szkoły średniej spędziła Kamila dwa lata w Moskwie, dokąd Jej ojciec został służbowo oddelegowany. Z pobytu w tamtejszym gimnazjum wyniosła dobrą znajomość języka rosyjskiego. Egzamin dojrzałości zdała w roku 1923 w Toruniu. Później studiowała na Wydziale Humanistycznym Uniwersytetu Poznańskiego, który ukończyła w roku 1931 uzyskując dyplom magistra filozofii w zakresie filologii polskiej na podstawie pracy: *Narcyza Zmichowska, jej stosunek do romantyzmu i pozytywizmu*. W czasie studiów, w roku 1929, odbyła praktykę bibliotekarską w Kórniku. W roku 1928 wyszła za mąż za nauczyciela, Adama Kłodzińskiego. Urodziła dwoje dzieci, syna Romana oraz córkę Annę. Okres II wojny światowej spędziła wraz z rodziną w Rzeszowskiem, zajmując się wraz z mężem tajnym nauczaniem, a ponadto dorabiając szyciem. W roku 1945 Kłodzińscy przenieśli się do Kcyni, A. Kłodzińskiemu powierzono bowiem obowiązki dyrektora tamtejszego liceum ogólnokształcącego. Zmarł w listopadzie 1950 r., po dwuletniej ciężkiej chorobie. Już w roku 1948 Kamila Kłodzińska rozpoczęła pracę w szkolnictwie, ucząc w liceum kcyńskim języka polskiego i rosyjskiego. Gdy w lipcu 1953 r. komisja lekarska uznała Ją za niezdolną do dalszej pracy w zawodzie nauczycielskim ze względu na nadwątlenie strun głosowych po operacji tarczycy, podjęła w listopadzie tegoż roku pracę w Bibliotece Kórnickiej, w dziale starych druków, jako pomocniczy pracownik nauki. Odtąd dalsze Swe życie związała z tą księżnicą. W 1966 r. przeszła na emeryturę, mimo to pracowała dalej nieprzerwanie aż do roku 1981, choć już w niepełnym wymiarze godzin. Pamiętamy jeszcze dobrze Jej drobną, kruchą sylwetkę wspinającą się codziennie po schodach, z czasem z coraz większą trudnością, na II piętro Zamku Kórnickiego. W końcu siły odmówiły posłuszeństwa. Ostatni okres życia

spędziła w Szczecinie, otoczona troskliwą opieką córki i wnuków.

Pracownikiem była bardzo sumiennym i kochającym swe zajęcie. Odnaczała się istic benedyktyńską pracowitością i cierpliwością, które zdawały się wprost predestynować Ją do żmudnych poszukiwań bibliograficznych. Ich owocem są cenne prace o charakterze dokumentacyjnym. Doceniając zainteresowanie badaczy kultury produkcją kalendarzową, jako pierwsza wyciągnęła z tego praktyczne wnioski, opracowując katalog znajdujących się wśród starych druków Biblioteki Kórnickiej kalendarzy. Miał to być przyczynek do postulowanej przez Nią w przyszłości pełnej bibliografii polskich kalendarzy. Katalog czasopism XVI-XVIII wieku znajdujących się w zbiorach Biblioteki Kórnickiej był drugim tego typu opracowaniem w Polsce. Katalog kórnickich druków prasowych, wydany jako druga część katalogu czasopism, był znowu opracowaniem pionierskim. Nowatorskim pomysłem Kamili Kłodzińskiej była także kartoteka materiałów dotyczących polskiego parlamentaryzmu, zawartych w starych drukach Biblioteki Kórnickiej. W tym celu czytała dokładnie wszelkie mowy sejmowe, ustawy, konstytucje itp. druki i prócz opisu bibliograficznego dawała ich krótkie streszczenia. Niestety, pracy tej nie zdążyła ukończyć.

Swe zainteresowania historyczno-literackie i dobrą znajomość zasobów kórnickich wykorzystywała Kamila Kłodzińska do przygotowania szeregu dużych wystaw specjalistycznych, związanych z rocznicami jubileuszowymi wielkich poetów i pisarzy polskich lub z Polską związanych, jak np. Jan Kasprówic, Józef Ignacy Kraszewski, Stanisław Wyspiański, Cyprian Kamil Norwid, Henryk Sienkiewicz, Jan Amos Komensky. Największą z nich poświęcono Adamowi Mickiewiczowi w stulecie jego śmierci. Scenariusz tej wystawy, wraz z wykazem kórnickich mickiewiczianów, opublikowała w z. 6 „Pamiętnika Biblioteki Kórnickiej”. Odkrycie przez Kamilę Kłodzińską w defektach Biblioteki Kórnickiej unikatowego, zupełnie nieznanego, wydania *Satyr* Marcina Bielskiego oraz jego opracowanie pozwoliło historykom literatury na skorygowanie i pogłębienie wiedzy o twórczości satyrycznej tego pisarza i o jego języku.

Zainteresowanie Kórnikami i postaciami z nim związanymi znalazło u Niej swój wyraz w autorstwie szeregu haseł w słownikach biograficznych, a także w pogadankach radiowych.

Nie można wreszcie w tym krótkim wspomnieniu nie podkreślić choć w kilku słowach tej cechy, która Kamilę Kłodzińską szczególnie charakteryzowała — Jej dobroci i życzliwości dla wszystkich. Prosiła, byśmy Ją nazywali „ciocią Miłą” i chyba właśnie to oddaje dobrze Jej stosunek do nas, młodszych koleżanek i kolegów. Dla młodych pracowników rozpoczynających pracę w Bibliotece była wspaniałym przykładem umiejętnego kojarzenia romantycznego usposobienia z pozytywistycznym wręcz kultem rzetelnej pracy. Serdeczność okazywała wszystkim, szcze-

gólnie tym potrzebującym, których swym dobrym spojrzeniem potrafiła zawsze odnaleźć, dzieliła się swą ogromną wiedzą i doświadczeniem; w codzienne, monotonne życie Biblioteki potrafiła dzięki swym zaletom charakteru wnieść wiele radości, a nawet humoru.

Spoczęła w grobie z dala od Kórnik, w Kcyni, obok swego męża.

BIBLIOGRAFIA PRAC

Artykuły historyczno-literackie:

1. Narcyza Żmichowska wobec romantyzmu i pozytywizmu. [W maszynopisie] 210 s.
2. Wystawa ku czci Adama Mickiewicza w Bibliotece Kórnickiej. Wykaz autografów i bibliograficznych rzadkości. „Pamiętnik Biblioteki Kórnickiej” Z. 6: 1958 s. 417-427.
3. Nieznane wydanie „Satyr” Marcina Bielskiego w Bibliotece Kórnickiej. [W:] Z zagadnień teorii i praktyki bibliotekarskiej. Studia poświęcone pamięci J. Grycza. Wrocław 1961 s. 383-407.

Prace naukowo-bibliograficzne:

1. Katalog kalendarzy XVI-XVIII w. w zbiorach Biblioteki Kórnickiej. „Pamiętnik Biblioteki Kórnickiej” Z. 8: 1963 s. 176-297.
2. Czasopisma i druki prasowe XVI-XVIII w. w zbiorach Biblioteki Kórnickiej. Cz. 1. Katalog czasopism XVII-XVIII w. „Pamiętnik Biblioteki Kórnickiej” Z. 9-10: 1968 s. 345-410.
3. Czasopisma i druki prasowe... Cz. 2. Katalog druków prasowych XVI-XVIII w. „Pamiętnik Biblioteki Kórnickiej” Z. 11: 1973 s. 99-189.

Artykuły biograficzne:

1. Kajetan Wincenty Kielisiński (1808-1849). [W:] Polski słownik biograficzny. T. 12. 1966 s. 402-403.
2. Stanisław Bodniak (1897-1952). [W:] Słownik pracowników książki polskiej. Warszawa 1972 s. 76-77.
3. Kajetan Wincenty Kielisiński (1808-1849). [W:] Słownik pracowników książki polskiej. Warszawa 1972 s. 407-408.
4. Władysław Zamojski (1853-1924). [W:] Słownik pracowników książki polskiej. Warszawa 1972 s. 1009-1010.
5. Stanisława Jasińska (1898-1967). „Pamiętnik Biblioteki Kórnickiej” Z. 9-10: 1968 s. 623-628.

Jan Łuczak